

Május 22.

A magyar természet napja

Öt évvel ezelőtt, 2015-ben, három természetvédelmi szervezet (Magyar Madártani és Természetvédelmi Szövetség, a WWF Magyarország és a Magyar Természetvédők Szövetsége) kezdeményezésére először nevezték május 22-ét a Magyar Természet Napjának. A dátumválasztást nagyban befolyásolta, hogy május 22-e a Biodiverzitás (biológiai sokféleség) Világnapja is. Így kézenfekvő volt, hogy a hazai élőlények sokszínűségének, sérülékenységének és nélkülözhetetlenségének bemutatása, illetve a problémákra fókuszáló figyelemfelhívás jól illeszthető a világnap eredeti céljához, témájához.

Nélkülözhetetlen sokféleség

Az élőhelyek és velük együtt az élőlények eltűnése, a biológiai sokféleség csökkenése napjainkra nagyságrendileg olyan mértékben veszélyezteti az emberiséget, mint az éghajlatváltozás. Sőt, felül is múlhatja azt. Ennek fenntartása nélkül ugyanis nincs jövőnk.

A sokféleséget is többféle szempontból vizsgálhatjuk: a gének sokféleségére ugyanúgy gondolhatunk, mint a fajok vagy élőhelyek, környezetek sokféleségére. Ráadásul e szintek között számtalan kapcsolat létezik, és az élőlények környezeteikkel alkotott hálózata teszi élhetővé a Földet.

A Pannon-régió őrzői

A Kárpátok hegykoszorúja ölelésében egyedi biogeográfiai (életföldrajzi) és klimatikus környezet alakult ki, ez a Pannonikum, amely gazdag különleges természeti értékekben. Egyes múltbeli és jelenlegi életközösségek, növény- és állatfajok, barlangok tekintetében egészen egyedülálló kincsek őrzői vagyunk.

Hazánkban több olyan növény- és állatfaj él, amelyek sehol máshol a világon nem találhatók meg. Ezeket bennszülött vagy endemikus fajoknak nevezzük, ilyen például a magyar zergevirág (*Doronicum hungaricum*), vagy a pilisi len (*Linum dolomiticum*), a gerincesek között pedig a pannon gyík (*Ablepharus kitaibelii*), vagy a rákosi vipera (*Vipera ursinii rakosiensis*). Ez azt jelenti, hogy ha mi nem őrizzük meg ezeket a fajokat, ha eltűnnek, az egész bolygóról pusztulnak ki.

Sok kicsi csak segítséggel megy sokra

Földrajzi helyzetünknek köszönhetjük az élőhelyek sokszínűségét, a kis területen belüli nagyfokú változatosságot. Ám szintén környezeti adottságok következménye a táj intenzív mezőgazdasági hasznosítása és az így létrejövő mozaikossága is, ahonnan az eredeti erdők és ősgyepek mára nagyrészt eltűntek.

A természetes élőhelyek relatíve elszigetelt mozaikokban vannak jelen, ami a klímaváltozás hatásaira való érzékenységüket és veszélyeztetettségüket jelentősen növeli. Ezért különösen fontos a természetes élővilággal rendelkező területek további feldarabolódását megakadályozni és közöttük megmaradó összeköttetést fenntartani illetve vándorlási folyosókat biztosítani a vadon élő állatok számára.